

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P9_TA(2020)0190

Euroopan investointipankin rahoitustoiminta – vuosikertomus 2019

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. heinäkuuta 2020 Euroopan investointipankin rahoitustoiminnasta – vuosikertomus 2019 (2019/2126(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 15, 126, 174, 175, 177, 208, 209, 271, 308 ja 309 artiklan sekä pöytäkirjan N:o 5 Euroopan investointipankin (EIP) perussäännöstä,
- ottaa huomioon EIP-ryhmän toimintasuunnitelman vuodeksi 2019, joka on julkaistu EIP:n verkkosivustolla,
- ottaa huomioon EIP:n toimintakertomuksen 2018 ”Toteutuneita mahdollisuuksia”,
- ottaa huomioon EIP:n tilinpäätöskertomuksen ja tilastokertomuksen vuodelta 2018,
- ottaa huomioon vuonna 2019 julkaistun vuosikertomuksen 2018 EIP:n rahoitustoimista Euroopan unionissa ”EIB operations inside the European Union – Annual report 2018”,
- ottaa huomioon vuonna 2019 julkaistun vuosikertomuksen 2018 EIP:n rahoitustoimista Euroopan unionin ulkopuolella ”The EIB outside the European Union – Financing with global impact – Annual report 2018”,
- ottaa huomioon vuonna 2019 julkaistun EIP:n kertomuksen Euroopan investointineuvontakeskuksen toiminnasta ”Annual Report 2018: European Investment Advisory Hub”,
- ottaa huomioon EIP:n marraskuussa 2019 hyväksymän uuden ilmastostrategian ja energia-alan uuden lainantopoliitiikan,
- ottaa huomioon asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) 2015/1017 muuttamisesta Euroopan strategisten investointien rahaston voimassaoloajan pidentämisen osalta sekä kyseistä rahastoa ja Euroopan investointineuvontakeskusta koskevien teknisten parannusten tekemiseksi 13. joulukuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2396¹,

¹ EUVL L 345, 27.12.2017, s. 34.

- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen suosituksen asiassa 146/2017/DR siitä, miten Euroopan investointipankki käsitteli kantelun ympäristö-, terveys- ja turvallisuusvaatimusten rikkomuksista rahoittamassaan hankkeessa,
 - ottaa huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon (COM(2019)0640),
 - ottaa huomioon 14. tammikuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kestävä Eurooppa -investointiohjelma – Euroopan vihreän kehityksen investointiohjelma” (COM(2020)0021),
 - ottaa huomioon 14. tammikuuta 2020 annetun komission ehdotuksen asetukseksi oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta (COM(2020)0022),
 - ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Kestävän kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma” (COM(2018)0097),
 - ottaa huomioon EIP:n käynnistämisen taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen,
 - ottaa huomioon, että EIP ilmaisi 7. lokakuuta 2016 hyväksyntänsä sille, että EU ratifioi Pariisin sopimuksen,
 - ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä kestävän kehityksen tavoitteet,
 - ottaa huomioon Euroopan komission puheenjohtajaehdokkaan Ursula von der Leyenin avauspuheenvuoron parlamentin täysistunnossa Strasbourgissa 16. heinäkuuta 2019,
 - ottaa huomioon Euroopan komission puheenjohtajan Ursula von der Leyenin puheen parlamentin täysistunnossa Brysselissä 11. joulukuuta 2019,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A9-0081/2020),
- A. ottaa huomioon SEUT 309 artiklan ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, joiden mukaan EIP:n tehtävänä on myötävaikuttaa unionin tavoitteiden saavuttamiseen, sekä EIP:n perussäännön 18 artiklan, jonka mukaan sen on käytettävä varoja unionin edun kannalta mahdollisimman järkevästi; ottaa huomioon, että tämä koskee myös Pariisin ilmastopöytäkirjan noudattamista ja SEUT 11 ja 191 artiklassa vahvistettuja unionin ympäristönsuojelutavoitteita;
- B. ottaa huomioon, että tärkeimmät luottoluokituslaitokset ovat antaneet EIP:n joukkovelkakirjoille AAA-luokituksen muun muassa siksi, että EIP on jäsenvaltioiden omistama ja sen riskinhallinta on varovaista;
- C. ottaa huomioon, että EIP säilytti kannattavuutensa vuonna 2018 ja sen nettoylijäämä oli 2,3 miljardia euroa; toteaa, että EIP-ryhmän olisi säilytettävä korkea luottoluokitus sekä vakaalla pohjalla oleva laadukas sijoitussalkku;

- D. toteaa, että koska EIP on maailman suurin monenvälinen lainanottaja ja lainanantaja sekä EU:n jäsenvaltioiden yhteisesti omistama, se on EU:n luonnollinen kumppani rahoitusvälineiden täytäntöönpanossa tiiviissä yhteistyössä kansallisten ja monenvälisten rahoituslaitosten kanssa;
- E. ottaa huomioon, että EIP-ryhmällä on perussopimuksen nojalla velvollisuus edistää unionin yhdentymistä, taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja aluekehitystä erilaisin investointivälinein, joita ovat lainat, pääomasijoitukset, vakuudet, riskinjakovälineet ja neuvontapalvelut;
- F. ottaa huomioon, että komission arvion mukaan EU:n vuoden 2030 tavoitteiden saavuttaminen edellyttää 1 115 miljardin euron investointeja vuodessa¹; ottaa huomioon, että komission Kestävä Eurooppa -investointiohjelman tarkoituksena on vapauttaa investointeihin seuraavalla vuosikymmenellä biljoona euroa;
- G. toteaa, että kestäväillä investoinneilla on normaalisti tavallisia investointeja suurempi tuotto ja sen vuoksi volyymit ovat yleensä pieniä, kun taas sijoituksiin liittyvät riskit ovat yleensä suurempia; katsoo, että kestävien rahoitustuotteiden markkinoiden maksuvalmiutta on syvennettävä ja että se voidaan tehdä vain lisäämällä markkinoilla olevien tuotteiden määrää; korostaa, että yksityisen sektorin ei voida olettaa yksin saavuttavan kriittistä massaa ja että julkisen sektorin on toimittava enemmän kestävien rahoitusvarojen markkinoilla ja lisättävä markkinaosuuttaan ja vähennettävä näin osaltaan riskejä ja tuottoa sekä lisättävä markkinoille osallistumista ja kasvatettava maksuvalmiutta;
- H. toteaa, että EIP:llä on tärkeä rooli unionin strategiassa ilmastoon ja ympäristöön liittyvien haasteiden ratkaisemiseksi; toteaa, että nämä haasteet ovat nykyisen sukupolven tärkein tehtävä, kuten komission on todennut, ja vuosittain tarvitaan 260 miljardia euroa lisää investointeja tämänhetkisten vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi;
- I. katsoo, että olisi kiinnitettävä jatkuvasti huomiota EIP-ryhmän toimintapolitiikkaan sekä sen johtoon, hallintoon ja avoimuuteen liittyvien parhaiden käytäntöjen kehittämiseen;

Yleiset suositukset

1. korostaa, että EIP:n toiminta unionin pankkina on tärkeää, jotta voidaan lisätä EU:n nykyisiä investointimääriä, jotka ovat historiallista keskiarvoa alempana eivätkä riitä kestävää kehitystä, taloutta, yhteiskuntaa ja työpaikkojen luomista koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseen tai alueellisen yhteenkuuluvuuden, innovoinnin ja kilpailukyvyyn aikaansaamiseen EU:n tasolla sekä rahoitukseen paikallistasolla ja kunnissa kansalaisten tarpeita vastaavalla tavalla;
2. toteaa, että unionin ja jäsenvaltioiden on investoitava enemmän ilmastonmuutoksen torjuntaan, digitaaliseen vallankumoukseen ja julkisiin palveluihin;
3. suhtautuu myönteisesti EU:n covid-19-pandemian johdosta toteuttamiin koordinoituihin toimiin ja tuo jälleen esiin, että tarvitaan kiireellisiä toimia talouksiemme muuttamiseksi sekä kriisin sosiaalisten ja taloudellisten vaikutusten lieventämiseksi; pitää erityisen

¹ Euroopan komissio, SWD(2016)0405, 6. joulukuuta 2016, taulukko 22, (EUCO30-skenaario, lähde: Primes-malli).

myönteisenä EIP:lle annettua roolia EU:n talouden tukemisessa Euroopan takuurahaston, tarkistetun InvestEU-ohjelman, oikeudenmukaisen siirtymän mekanismin ja vakavaraisuustukivälineen kautta; korostaa, että tämä rooli on erityisen tärkeä pk-yrityksille ja aloille, joihin kriisi vaikuttaa eniten; kehottaa EIP:tä pitämään samalla kiinni sitoumuksestaan mukauttaa kaikki toimensa EU:n tavoitteeseen saavuttaen ilmastoneutraalius viimeistään vuonna 2050; panee merkille EIP:n 15. kesäkuuta 2020 esittämän ilmastopankkia koskevaa etenemissuunnitelmaansa käsittelevän kannanoton ja toistaa kehoituksensa ryhtyä kunnianhimoisiin toimiin ja asettaa selkeitä tavoitteita, erityisesti siten, että tuen ehdoksi asetetaan asteittaista käytöstä luopumista koskevat toimet hiilestä irtautumista koskevien EU:n vuoden 2050 tavoitteiden mukaisesti;

4. panee merkille maailman taloudellisten suhdanteiden huononemisen, kun reaalisen BKT:n kasvu on hidastunut ja maailmanlaajuiset haasteet lisäävät epävarmuutta; panee merkille viime vuosikymmenen heikot investointitasot EU:ssa; vaatii lisäämään julkisia ja yksityisiä investointeja EU:ssa kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;
5. panee merkille EIP:n vuosien 2019–2020 investointiraportin, jossa korostetaan haasteita, joita EU:lla on kilpailukyvyssä, kuten kasvavaa eriarvoisuutta ja riittämättömiä investointeja varsinkin ilmastoon liittyvässä tutkimuksessa ja kehityksessä ja digitalisaatiossa, ja jotka uhkaavat Euroopan taloudellista tulevaisuutta; kehottaa EIP:tä tekemään toiminnassaan kaikkensa, jotta näihin ongelmiin voidaan puuttua;
6. panee merkille, että vuonna 2018 EIP investoi 64 miljardia euroa 854 hankkeeseen; panee merkille, että EIP noudattaa vakavaraisuusperiaatetta ja että vain 0,3 prosenttia lainoista on järjestämättömiä;
7. korostaa jälleen kerran tarvetta parantaa EIP:n rahoituksen maantieteellisen jakautumisen tasapainoa; kehottaa EIP:tä käsittelemään järjestelmäpuutteita, jotka estävät tiettyjä alueita tai maita hyödyntämästä täysimääräisesti EIP:n rahoitustoimintaa, esimerkiksi niin, että vahvistetaan lainanannon laajentamiseen tähtääviä toimia antamalla teknistä apua ja neuvontaa varsinkin alueilla, joiden investointikapasiteetti on alhainen; kehottaa sitä myös antamaan hankkeiden kehittämistä koskevaa neuvontaa osallistavan kasvun sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen lähentymisen ja yhteenkuuluvuuden edistämiseksi ja pohtimaan EIP:n rahoituksen kysyntälähtöisyyttä;
8. kehottaa EIP:tä ottamaan keskeisen roolin kestävässä rahoituksessa sekä Euroopassa että sen ulkopuolella ja ottamaan lainanantotoiminnassaan ensisijaiseksi tavoitteeksi YK:n kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman 17 kestävä kehityksen tavoitteen täytäntöönpanon osoittamalla lisää investointeja sosiaalisiin, vihreisiin ja kestäviin hankkeisiin;
9. vaatii asianmukaista tukea, jotta voidaan vahvistaa teknisen avun, taloudellisen asiantuntija-avun ja valmiuksien kehittämisen tarjoamista paikallis- ja alueviranomaisille ennen hankkeiden hyväksymistä niin, että tuen saatavuus paranee ja kaikki jäsenvaltiot saadaan sen piiriin; kehottaa tähän liittyen myös lisäämään tukea neuvontapalveluille, joita ovat esimerkiksi InvestEU-neuvontakeskus, Jaspers, Elena ja Fi-compass-neuvontapalvelu; kehottaa tiivistämään yhteistyötä kansallisten kehityspankkien ja -laitosten kanssa;
10. pitää myönteisenä sitä, että EIP pyrkii täsmällisin toimin tukemaan rahoittamia hankkeita niiden täytäntöönpanovaiheessa (tarjoamalla asiantuntija-apua, tukivälineitä

ja valmistelevia selvityksiä); pyytää EIP:tä ja komissiota laatimaan yhdessä ehdotuksia, joilla lisätään EIP:n ryhmien entistä järjestelmällisempää osallistumista hankkeiden toteuttamiseen tällaista osallistumista pyytävissä jäsenvaltioissa erityisesti aloilla, jotka edellyttävät huipputasoista asiantuntemusta, tai unionin kannalta strategisesti tärkeillä aloilla, kuten ilmastonmuutoksen torjunnassa;

11. antaa tunnustuksen EIP:n koheesiotavoitteille antamalle tuelle, joka oli pelkästään vuosina 2009–2018 yli 200 miljardia euroa;
12. kehottaa EIP:tä painottamaan kuulemisia kaikkien sen hankkeiden vaikutuspiiriin kuuluvien sidosryhmien ja varsinkin paikallisyhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan ja suuren yleisön kanssa;
13. katsoo, että innovointi ja taidot ovat perustekijöitä kestäväen kasvun varmistamisessa, laadukkaiden työpaikkojen luomisessa ja pitkäaikaisen kilpailukykyyn aikaansaamisessa; suhtautuu myönteisesti siihen, että EIP tuki vuonna 2018 innovointia ja taitoja 13,5 miljardilla eurolla; odottaa EIP:n jatkavan innovoinnin ja taitojen tukemista;
14. katsoo, että Euroopan on nopeutettava digitaalitekniologioiden käyttöönottoa ja investointeja digitaalinfrastruktuuriin ja -taitoihin pysyäkseen kilpailukykyisenä; kehottaa EIP:tä käsittelemään teknologista siirtymää tukemalla entistä enemmän digitalisaatiota;
15. pitää keskeisinä EIP:n ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjassa määritettyjä kymmentä vaatimusta, jotka on täytettävä, jotta voi päästä osalliseksi EIP:n lainanantotoimista, ja jotka liittyvät esimerkiksi saastumisen estämiseen ja vähentämiseen, biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemeihin, ilmastonormeihin, kulttuuriperintöön, vastentahtoiseen uudelleensijoittamiseen, haavoittuvien ryhmien oikeuksiin ja etuihin, työnormeihin, kansanterveyteen ja työterveyteen, turvallisuuteen sekä sidosryhmien osallistumiseen;
16. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota sen varmistamiseen, että EU:n finanssipoliittiset säännöt tukevat tulevia pyrkimyksiä lisätä julkisten investointien määrää EU:ssa, mikä antaa EIP:lle mahdollisuuden tehostaa näitä investointeja;
17. katsoo, että sosiaalisten hankkeiden arviointiperusteissa olisi otettava huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää tehdä hankkeiden kestävyyttä, kilpailukykyä sekä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia koskevia ennako- ja jälkiarviointeja;
18. suhtautuu myönteisesti EIP:n tähän mennessä toteuttamiin toimiin; kehottaa EIP:tä parantamaan raportointiaan saavutetuista todellisista tuloksista ja niiden arviointia sekä analyysia investointiensä todellisista vaikutuksista talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön;
19. kehottaa EIP:tä toteuttamaan jatkotoimia tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 03/2019 johtopäätösten perusteella; toteaa, että kyseisessä kertomuksessa arvioitiin Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) vaikuttavuutta koko EU:ssa lisäinvestointeja tukevan rahoituksen liikkeelle saannissa; panee merkille, että kertomuksessa todettiin, että joillakin ESIR-rahaston toimilla vain korvattiin muut EIP:n toimet ja että osa rahoituksesta meni hankkeisiin, joissa olisi voitu käyttää muita julkisia tai yksityisiä rahoituslähteitä, minkä vuoksi joissakin

tapauksissa liioiteltiin sitä, missä määrin ESIR-rahaston tuella todella saatiin aikaan lisäinvestointeja;

20. korostaa, että ESIRin keskeinen määrällinen tavoite – saada aikaan 500 miljardin euron yksityiset ja julkiset lisäinvestoinnit – ei saisi olla rahaston onnistumisen tärkein mittari ja että kestävä kehitys, täydentävyyttä, maantieteellistä kattavuutta ja sosiaalisia vaikutuksia koskevien mitattavien tavoitteiden olisi oltava vähintään yhtä tärkeitä tulevaisuuden investointistrategioissa;
21. kehottaa EIP:tä lisäämään ESIRin ja InvestEU:n rahoituksen osuutta hankkeille, jotka edistävät merkittävästi EU:n kestävä kehitys koskevia ja sosiaalisia tavoitteita, asiaa koskevien EU:n määräysten mukaisesti; kehottaa komissiota varmistamaan, että InvestEU-ohjelman kestävä kehitys arviointimenetelmät ovat täysin johdonmukaisia EU:n kestävä kehitys koskevien tavoitteiden kanssa ja että sosiaalisten hankkeiden arviointiperusteissa otetaan huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää tehdä hankkeiden kestävyttä, kilpailukykyä sekä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia koskevia ennako- ja jälkiarviointeja;
22. katsoo, että EIP:n lainanantokäytännön täydentävyydestä tarvitaan lisää ulkopuolista arviointia ja että arvioinnin tulokset olisi annettava julkisesti saataville;
23. katsoo, että ulkopuolisen arvioinnin tulosten julkaisemisen jälkeen olisi harkittava, onko EIP:n pääomitus lisättävä yleisesti, jotta saadaan enemmän pitkäaikaisia lainoja ja innovatiivisia välineitä rahoittamaan sellaisia hankkeita, joista voidaan saada huomattavia kestävyteen, yhteiskuntaan ja innovointiin liittyviä hyötyjä, mukaan luettuina hankkeet, joilla saadaan aikaan kestävä kasvua ja vähennetään eriarvoisuutta;
24. kehottaa EIP:tä varmistamaan tiiviin koordinoinnin, yhdenmukaisuuden ja johdonmukaisuuden EU:n toimintalinjojen, rahoitusvälineiden ja investointien välillä, jotta voidaan välttää päällekkäisyyksiä ja edistää rahoituksen synergia vaikutuksia;

EIP:n keskittyminen ilmastoon ja oikeudenmukaiseen siirtymään

25. pitää myönteisinä EIP:n hallintoneuvoston 14. marraskuuta 2019 tekemiä päätöksiä EIP:n politiikan mukauttamisesta kehityskulkuun, jossa ilmaston lämpenemistä rajoitetaan 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna;
26. toteaa, että EIP:n on ehkä lisättävä riskinottoa erityisesti sellaisilla aloilla ja alueilla, jotka houkuttelevat vähemmän investointeja, jotta edellä mainitut tavoitteet ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet voidaan saavuttaa edellyttäen, että tällainen lainananto on EIP:n kelpoisuusvaatimusten mukaista ja EIP säilyttää AAA-luokituksensa;
27. pitää myönteisenä, että EIP on maailman suurin vihreiden joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskija sekä edelläkävijä menestyksekkäiden vihreiden joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskussa; toteaa, että tällaisten joukkovelkakirjojen avulla on saatu kerättyä yli 23 miljardia euroa 11 vuoden aikana ja vihreiden joukkovelkakirjojen markkinoiden arvo koko maailmassa on nyt yli 400 miljardia euroa; panee merkille, että merkittävänä haasteena on ollut yhteisten vaatimusten asettaminen viherpesun välttämiseksi; suhtautuu myönteisesti vuonna 2018 käynnistettyihin EIP:n uusiin kestävyystietoisuusjoukkolainoihin, joiden tarkoituksena on tukea YK:n kestävä

kehityksen tavoitteisiin liittyviä investointeja; korostaa, että on tärkeää asettaa yhteiset vaatimukset näille uusille joukkolainoille, jotta voidaan varmistaa hankkeiden avoimuus, todennettavuus ja mitattavuus; kehottaa EIP:tä jatkamaan ja laajentamaan vihreiden joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskua, jonka tarkoituksena on edistää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman täytäntöönpanoa ja tarjota näitä joukkovelkakirjoja Euroopan keskuspankin (EKP) ostettavaksi; kehottaa EIP:tä auttamaan vihreiden joukkovelkakirjojen markkinoiden kehittämisessä tukeutuen kestäväen kasvun rahoitusta koskevan unionin toimintasuunnitelman yhteydessä tehtyyn työhön ja soveltaen unionin kestävyysluokitusjärjestelmää:

28. kehottaa ottamaan Euroopan investointirahaston täysimääräisesti mukaan kaikkiin EIP:n ilmastotoimiin; kehottaa Euroopan investointirahastoa asettamaan ilmastoneutraaliin Eurooppaan siirtymiseen liittyvät innovointitarpeet entistä selkeämmin etusijalle; kehottaa sitä varmistamaan, että se sitoutuu kaikissa investoinneissaan aktiivisesti kohdeyhtiöiden kanssa edistämään niiden ilmastotietojen julkistamista, vähentämään niiden päästöjä ja ohjaamaan investointeja kustannustehokkaisiin vaihtoehtoihin (esimerkiksi energiatehokkuuteen tai ilmastokestävyuden varmistamiseen);
29. pitää ilahduttavana, että EIP:n vuonna 2018 myöntämistä lainoista 29 prosenttia oli tarkoitettu ilmastotoimiin;
30. kehottaa EKP:tä käynnissä olevan strategisen tarkastelunsa yhteydessä tutkimaan välineitä, joita voidaan käyttää tukeen ja koordinointiin EIP:n kanssa, ja tarkastelemaan etenkin sen asemaa unionin ilmastopankkina rahoitettaessa vihreää siirtymää ja talouden kestävyyttä;
31. muistuttaa, että EIP:n ilmastostrategia hyväksyttiin vuonna 2015 yhdessä sen tukikelpoisten alojen ja tukikelpoisuusperusteiden sekä ilmastostrategian täytäntöönpanosuunnitelman kanssa; kehottaa tarkastelemaan vuonna 2020 Pariisin ilmastopankin noudattamista ja kehottaa esittämään konkreettisen etenemissuunnitelman, jolla ilmastolainojen osuus kaikista lainoista saadaan kasvatettua nimenomaisena tavoitteena¹ olevaan 50 prosenttiin vuoteen 2025 mennessä, ja pyytää antamaan takeet jäljellä olevien lainojen ilmastoneutraaliudesta avoimen ja seurattavan julkisen kuulemismenettelyn jälkeen; kehottaa EIP:tä tiedottamaan kattavasti sidosryhmille ja suurelle yleisölle, kun asiakirjat on hyväksytty; muistuttaa EIP:tä siitä, että vihreiden investointien on oltava toteuttamiskelpoisia ja edistettävä jäsenvaltioiden välistä yhteenkuuluvuutta;
32. kehottaa tiukentamaan ilmastotoimien tukikelpoisuusperusteita, jotta vältetään tilanteet, joissa investoinnit eivät johda merkittäviin kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin, varmistamalla yhdenmukaisuus asiaankuuluvan EU:n lainsäädännön kanssa ja mukauttamalla EIP:n toimet uuteen luokitusjärjestelmään; katsoo, että kaikkiin EIP:n rahoitustoimiin olisi sisällyttävä yleinen määräys kielteisten vaikutusten välttämisestä ja että sama määräys olisi sisällytettävä myös ympäristö- ja sosiaaliorneja koskevaan

¹ "Granularity: where possible and relevant, the Bank will seek to record only the components of climate action embedded within larger overall projects or programmes. This approach allows greater granularity and is in line with the harmonised MDB methodology" (EIP: "Climate Action Lending – List of eligible sectors and eligibility criteria," 20. joulukuuta 2017).

EIP:n julkilausumaan, jota on tarkistettava vuonna 2020 ja mukautettava tavoitteeseen pysäyttää ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen;

33. on tyytyväinen EIP:n tarkistettuun hiilijalanjäljen arviointimenetelmään ja kehottaa soveltamaan sitä kattavasti keskittyen erityisesti kysynnän jouston päästövaikutuksiin ja epäsuoriin päästöihin (nk. tyyppi 3); kehottaa arvioimaan hankkeita kattavasti eikä suorittamaan pelkästään niiden päästöjen taloudellista elinkaariarviota; kehottaa noudattamaan osoitettuja varoja ja todellisia menoja koskevaa tiukkaa ilmastokirjanpitoa varsinkin arvioitaessa ilmastoseurantaan liittyvien hankkeiden taloutta ja rahoitusta; kehottaa tähän liittyen päivittämään määrärahojen käyttöasteen arvioinnin laskennan;
34. katsoo, että EIP:n olisi vaadittava rahoituksenvälittäjiään ilmoittamaan, missä määrin ne rahoittavat fossiilisia polttoaineita koskevia hankkeita, ja sovellettava asteittain rajoituksia rahoituksen välittäjiin, joiden rahoitusosuudet ovat suuria; edellyttää kaikilta rahoituksenvälittäjiltä vuoden 2025 loppuun mennessä hiilestä irtautumista koskevaa suunnitelmaa, koska se on välttämätön niiden rahoituksen jatkamisen kannalta; korostaa, että tällaiset uudet vaatimukset eivät saisi haitata pk-yritysten rahoituksen saantia;
35. pitää myönteisenä, että EIP lopetti tukensa hiilisektorille käytännössä jo vuonna 2013 hyväksymällä vuoden 2013 version energia-alan lainapolitiikastaan; katsoo, että EIP:n rahoituksen ehdoksi olisi liikepankkisektorin parhaiden käytäntöjen mukaisesti¹ asetettava tieteeseen perustuva siirtymäsuunnitelma, jossa on selkeitä tavoitteita ja aikaan sidottuja sitoumuksia Pariisin sopimukseen mukautumisesta, jotta voidaan vähitellen lopettaa EIP:n tuki hankkeille, joiden toiminta aiheuttaa merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä; kehottaa EIP:tä tarjoamaan yrityksille hiilestä irtautumista koskevaa neuvontaa;
36. kehottaa EIP:tä sisällyttämään rahoitusasiakirjoihin lausekkeita, jotka edellyttävät sen lainojen saajia sitoutumaan siihen, että ne panevat täysimääräisesti täytäntöön kaikki niiden lainahakemuksiin mahdollisesti sisältyneet hiilestä irtautumisen tavoitteet; katsoo, että tällaisiin lausekkeisiin on sisällytettävä määräys, jonka mukaan maksujen suorittamisen ehtona on näiden sitoumusten tyydyttävä täyttäminen, ja että tapauksissa, joissa maksut suoritetaan ennen hiilestä irtautumisen tavoitteiden saavuttamista, sovelletaan tehokasta jälkikäteistä korvausmenettelyä;
37. on tyytyväinen EIP:n uuteen energia-alan lainantopolitiikkaan ja erityisesti sen mahdollisuuksiin saada aikaan muutos rahoituslaitosten keskuudessa muihin pankkeihin kohdistuvan heijastusvaikutuksen ansiosta; pitää myönteisenä, että politiikka kattaa rahoituksenvälittäjät ja siinä asetetaan etusijalle energiatehokkuus sekä uusiutuvat energialähteet ja viitataan myönteisesti energiayhteisöihin ja mikroverkkoihin; pitää myönteisinä myös sen tarjoamia mahdollisuuksia lisätä paikallisten energialähteiden rahoitustukea niin, että voidaan lopettaa unionin merkittävä riippuvuus ulkoisista energialähteistä ja turvata energiansaanti; panee merkille, että tiettyjen kaasuhankkeiden hyväksymiseen sovelletaan poikkeuksia vuoden 2021 loppuun saakka ja että vähähiilisten kaasujen siirtämiseen tarkoitettujen verkkojen tuki voidaan säilyttää;

¹ Crédit Agricole on sitoutunut lopettamaan sellaisten yritysten rahoittamisen, jotka kehittävät tai aikovat kehittää toimintaansa hiilialalla. Sen nollatoleranssipolitiikka koskee kaikkia yrityksiä, jotka kehittävät tai aikovat kehittää hiilialan toimintaa hiilen louhinnasta ja sähkön tuotannosta sen avulla aina hiilen kauppaan ja sen kuljetukseen.

- korostaa riskiä, joka aiheutuu investoinneista arvottomiin omaisuuseriin fossiilisen polttoaineen infrastruktuuriin osoitettujen lainojen kautta; pyytää EIP:tä selventämään, ettei se aio käynnistää minkään sellaisen fossiilisiin polttoaineisiin liittyvän hankkeen arviointia, jota ei ollut esitetty sille ennen 14. marraskuuta 2019; kehottaa arvioimaan tätä politiikkaa säännöllisesti ja pitämään sen EU:n kestävyysluokitusjärjestelmän mukaisena; kehottaa käyttämään kestävyysluokitusjärjestelmää sen virallisen hyväksymisen jälkeen ilmasto- ja ympäristöinvestointien vertailuindikaattorina niin, että noudatetaan menettelyä, joka vastaa maapallon lämpenemisen rajoittamista 1,5 asteeseen sekä asianmukaisten uusien ulkoisten toimien kehittämistä unionissa;
38. vaatii EIP:tä panemaan energiatehokkuusperiaatteen täytäntöön kaikessa energia-alan lainanannossaan ja asettamaan siinä tavoitteeksi energiaköyhyyden torjumisen, sillä energiatehokkuus vaikuttaa kysynnän kehitykseen ja lisää energiavarmuutta;
39. katsoo, että EIP:n liikennealan lainanantopolitiikan tarkistaminen on ehdottomasti etusijalla; vaatii ottamaan ripeästi käyttöön liikenteen uuden rahoituspolitiikan, jotta EU:n liikennealasta saataisiin hiilivapaa vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että EIP:n olisi jatkettava sitoutumistaan ilmailualan innovoinnin ja vihreän teknologian rahoittamiseen ja myös kestävien biopolttoaineiden, sähköistämisen ja hybriditeknologian kehittämiseen, jotta ilmailussa voidaan irtautua hiilestä ja saavuttaa Pariisin sopimuksen ensisijainen tavoite;
40. kehottaa toteuttamaan uutta politiikkaa sellaisilla hiili-intensiivisillä teollisuudenaloilla, joilla EIP toimii, kuten sementtiteollisuus, petrokemian teollisuus ja terästeollisuus, keskittyen näiden alojen kestävyteen ja myrkyttömään materiaalkiertoon perustuvan kiertotalouden edistämiseen ja pyrkien samalla sovittamaan kaikki alakohtaiset lainat ilmastoneutraaliuden saavuttamiseen vuoteen 2050 mennessä; muistuttaa, että suuren mittakaavan muutos voidaan saada aikaan vain ottamalla mukaan teollisuus;
41. muistuttaa EIP:tä siitä, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen on keskeinen tekijä ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ja että ekosysteemien ennallistaminen on negatiivisten päästöjen saralla ainoa toimivaksi osoittautunut teknologia; kehottaa lisäksi EIP:tä sisällyttämään rahoitusvälineisiinsä biologisen monimuotoisuuden huomioon ottamiseen liittyviä osia, jotta vältetään biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvat haitalliset vaikutukset; kehottaa EIP:tä myös sitoutumaan sellaisten hankkeiden rahoituksen lopettamiseen, jotka edistävät biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien häviämistä ja niiden tilan huononemista sekä metsien laiton hävitystä, ja kehottaa sitä lisäämään huomattavasti rahoitustaan, jotta voidaan saavuttaa unionin tällä alalla asettamat tavoitteet ja erityisesti nollatason nettometsäkatoa koskeva tavoite sekä meri- ja rannikkoalueiden suojelutavoitteet ja jotta voidaan tukea biologisen monimuotoisuuden edistämistä ja mukautumistoimia, keskeisiä ekosysteemipalveluita, kuten pölytystä, sekä vihreää infrastruktuuria;
42. on tyytyväinen vesivoimalle vuonna 2018 hyväksytyihin suuntaviivoihin¹ ja kehottaa ulottamaan avoimuusvaatimukset kaikkiin infrastruktuurihankkeisiin, myös rahoituksenvälittäjien rahoittamiin;

¹ EIP, ”Environmental, Climate and Social Guidelines on Hydropower Development”, lokakuu 2019.

43. kehottaa EIP:tä tekemään yhteistyötä pienten markkinatoimijoiden ja alueellisten osuuskuntien kanssa, jotta pienimuotoiset uusiutuvaa energiaa koskevat hankkeet voitaisiin yhdistää ja jotta ne voisivat näin täyttää EIP:n rahoituksen ehdot;

EIP:n rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja oikeudenmukaisen siirtymän mekanismissa

44. korostaa EIP:n keskeistä roolia pyrittäessä saavuttamaan Kestävä Eurooppa -investointiohjelman, Euroopan vihreän kehityksen ohjelman sekä oikeudenmukaisen siirtymän mekanismin tavoitteet; pitää samalla tärkeinä sekä yksityissektoria että julkista sektoria, jotta seuraavien seitsemän vuoden aikana voidaan saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman investointitavoitteena oleva biljoona euroa ja oikeudenmukaisen siirtymän mekanismin investointitavoite, 100 miljardia euroa;
45. kannustaa EIP:tä tukemaan hankkeita, joiden tavoitteena on tukea oikeudenmukaista siirtymää jäsenvaltioissa; katsoo, että koska jäsenvaltioilla on erilaiset lähtökohdat, EIP:n olisi keskitettävä tukensa jäsenvaltioihin, jotka ovat kehityksestä eniten jäljessä; korostaa, ettei ketään eikä mitään saa jättää huomiotta hiilineutraaliin talouteen siirryttäessä; kehottaa siksi EIP:tä varmistamaan riittävän tuen ja teknisen avun vaikutuksille eniten alttiilla alueilla ottaen huomioon jäsenvaltioiden erilaiset taloustilanteet ja valmiudet; korostaa varsinkin tarvetta tukea aktiivisesti alueita, joilla työpaikat ovat nyt riippuvaisia paljon päästöjä aiheuttavista teollisuudenaloista, osoittamalla investointeja koulutukseen ja vaihtoehtoihin taloudellisiin mahdollisuuksiin, jotta näin voidaan tehostaa tarvittavien yksityisten ja julkisten resurssien vaikutusta ja edistää siirtymää kohti vihreämpää taloutta;
46. korostaa, että tarvitaan ennakoivaa ja osallistuvaa toimintamallia, jotta voidaan varmistaa, että kaikki yhteiskunnan osat hyötyvät siirtymästä; kehottaa tukemaan alttiita alueita (hiilikaivosalueet, hiili-intensiiviset alueet jne.), yhteisöjä ja sellaisten alojen työvoimaa, joihin hiilestä irtautuminen vaikuttaa eniten, ja edistämään samalla uusien yhteisten hankkeiden ja teknologioiden kehittämistä kyseisille yhteisöille ja alueille sekä niiden kanssa;
47. katsoo, että jotta EIP:stä voisi tulla EU:n ilmastopankki ja jotta sillä voisi olla rooli oikeudenmukaisessa siirtymässä, sen pitää edistää mekanismeja, joilla voidaan paremmin sisällyttää eri sidosryhmiltä, kuten ilmastoasiantuntijoilta, ammattiliitoilta ja kansalaisjärjestöiltä, saadut tiedot sen investointistrategiaan;
48. kehottaa EIP:tä sitoutumaan oikeudenmukaiseen, johdonmukaiseen ja osallistavaan suunnitelmaan ja esittämään sen jäsenvaltioiden ja alueiden kuulemisen perusteella ja niiden sosiaalisten ja maantieteellisten olosuhteiden mukaisesti, jotta voidaan tehokkaasti hankkia tarvittavia yksityisiä ja julkisia resursseja ja edistää siirtymistä vihreämpään talouteen; korostaa tämän osalta, että on kiinnitettävä erityistä huomiota niiden kansalaisten ja työntekijöiden suojeluun, joihin siirtymä vaikuttaa eniten, muun muassa tarjoamalla uudelleen koulutusohjelmia ja edistämällä investointeja uusiin taloudenaloihin, joilla voidaan luoda uusia ja laadukkaita työpaikkoja;

Pk-yritykset ja midcap-yritykset

49. suhtautuu myönteisesti EIP-ryhmän haluun edistää EU:n kilpailukykyä ja antaa tukea kasvulle ja työpaikkojen luomiselle tukemalla innovointia, pk-yrityksiä, infrastruktuuria, sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä ilmastoa ja ympäristöä;

50. tähdentää, että EIP:n pitäisi keskittyä edelleen elvyttävää kasvua ja uusia työpaikkoja aikaansaavien hankkeiden tukemiseen huolimatta aktiivisesta osallistumisestaan ilmastoneutraaliustavoitteiden saavuttamiseen;
51. pitää ilahduttavana EIP:n merkittävää rahoitustukea pk-yrityksille ja midcap-yrityksille ja vuoden 2018 yhteensä 23,27 miljardin euron investointitukia, joilla on tuettu 374 000:tta yritystä, jotka työllistävät 5 miljoonaa ihmistä; panee merkille EIP:n investointikertomuksen 2019/2020 tulokset, jotka koskevat pk-yritysten ja midcap-yritysten rahoitusta; katsoo, että pk-yritysten ja midcap-yritysten tukemisen pitää pysyä EIP:n perustavoitteena, ja kehottaa ryhtymään lisätoimiin ja kiinnittämään enemmän huomiota pk-yritysten rahoitukseen niiden rahoitusvajeen pienentämiseksi; pitää siksi myönteisenä InvestEU-rahaston pk-yrityksiä koskevaa osuutta; korostaa tarvetta keskittyä pitkäaikaiseen rahoitukseen tukemalla erityisesti innovatiivisten startup-yritysten ja pk-yritysten sellaisia hankkeita, jotka eivät muuten saisi rahoitusta; korostaa kuitenkin, että EIP:n rahoitustoimet eivät korvaa kestävästä finanssipolitiikkaa jäsenvaltioissa;
52. panee merkille, että pk-yrityksillä on kaksi kertaa suuria yrityksiä todennäköisemmin ulkoiseen rahoitukseen liittyviä taloudellisia rajoituksia ja että rahoitusvaikeuksia kokevien yritysten osuus EU:ssa on 1 prosentista jopa 13 prosenttiin;
53. huomauttaa, että kaikkien EU:n yritysten ulkoisen rahoituksen osuus on vain hieman yli kolmasosa niiden investointirahoituksesta;
54. katsoo, että pk-yritysten strategisen aseman vuoksi EIP:n olisi jatkettava rahoitustukeaan ja vahvistettava hallinto- ja neuvontavalmiuksiaan, jotta pk-yrityksille voidaan antaa tietoa ja teknistä tukea rahoituksen saamisen helpottamiseksi vähiten kehittyneet alueet huomioon ottaen;
55. korostaa, että tavoitteidensa saavuttamiseksi EIP:n on ehkä otettava enemmän riskejä ja kasvatettava samalla omia varojaan ja kehitettävä asiantuntemustaan innovatiivisten rahoitusvälineiden alalla; kehottaa EIP:n osakkeenomistajia varmistamaan riittävät resurssit, jotta se voi käyttää innovatiivisia välineitä sellaisten hankkeiden rahoittamiseen, joilla on merkittävä potentiaali tuottaa kestäviä, sosiaalisia ja innovatiivisia hyötyjä; kehottaa siksi lisäämään EIP:n pääomittamista ulkoisen arvioinnin tulosten julkistamisen jälkeen, jotta saadaan enemmän pitkäaikaisia lainoja ja innovatiivisia välineitä sellaisten hankkeiden rahoitukseen, joilla on hyvät mahdollisuudet saavuttaa tuloksia kestävästä kehityksestä, yhteiskunnallisen hyödyn ja innovoinnin alalla; kehottaa rahoittamaan myös hankkeita, joilla luodaan kestäviä työpaikkoja ja vähennetään eriarvoisuutta, ja kehottaa lisäämään kasvupääomaa, jonka avulla pk-yritykset voivat laajentaa toimintojaan; korostaa EIP:n täydentävän roolin merkitystä investoinneissa kaikkialla EU:ssa sekä useiden kumppaneiden kanssa tehtävän yhteistyön merkitystä; toteaa lisäksi, että EIP:n rahoituksen lisäarvo koostuu myös teknisestä neuvonnasta ja valmiuksien kehittämisestä, joilla autetaan hankkeita saavuttamaan investointivalmius ja varmistetaan niiden mahdollisimman hyvä maantieteellinen tasapaino;
56. kehottaa EIP:tä viherryttämään pk-yritysvalikoimaansa entisestään esimerkiksi kohdentamalla entistä suurempia osuuksia vihreämpiin hankkeisiin ja antamalla tukea rahoituksenvälittäjäpankeille sellaisten tuotteiden kehittämiseksi, joilla kannustetaan energiatehokkuutta tai uusiutuvia energialähteitä; kehottaa EIP:tä myös tukemaan pk-yritysten digitalisaatiota digitaalisen kuilun poistamiseksi;

57. asettaa tässä yhteydessä kyseenalaiseksi EIP:n investoinnin houkuttelevuuden pienyritysten kannalta ja kysyy, onko se liian rajoittavaa, koska siinä on rajoituksia sellaisten hankkeiden rahoittamiselle, joissa on merkittävä riskitekijä;

EU:n ulkopuolinen lainananto

58. suhtautuu myönteisesti siihen, että EIP toimii yli 130 maassa EU:n ulkopuolella ja antaa lainoja hankkeisiin, joilla tuetaan EU:n ulkoista yhteistyötä ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa;
59. panee merkille, että EIP teki vuonna 2018 EU:n ulkopuolella rahoitussopimuksia 101 uudesta hankkeesta, joiden hyväksytyt rahoitus oli yhteensä 9,05 miljardia euroa, ja että sen tavoitteena oli saada aikaan yhteensä 41 miljardin euron investoinnit ja ennätysellinen taso ilmasto- ja sosiaalista ja taloudellista infrastruktuuria koskevassa lainanannossa;
60. kehottaa EIP:tä, joka on maailman suurin monenvälinen lainanantaja, säilyttämään johtavan asemansa tulevassa unionin rahoituksessa, edistämään kestävästä rahoituksesta unionin ulkopuolella ja säilyttämään keskeisen asemansa kolmansia maita koskevien unionin rahoitusmekanismien perustamisessa;
61. toteaa, että noin 10 prosenttia EIP:n lainoista myönnetään kolmansille maille, että eniten tukea saavat ylempien keskitulotason maat ja että vähiten kehittyneissä maissa tuetaan vain muutamia harvoja toimintoja;
62. panee merkille komission arvion EU:n takuusta EIP:lle siltä varalta, että unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevat rahoitustoimet aiheuttavat tappioita; katsoo, että EIP:n olisi parannettava ulkoisen lainanantonsa johdonmukaisuutta ja mukautettava se EU:n ulko- ja kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteisiin ja jäsenvaltioiden toimenpiteisiin, jotta EU:n poliittisia tavoitteita voidaan tukea mahdollisimman hyvin;
63. kannustaa EIP:tä parantamaan asiantuntemustaan kehitysyhteistyöhankkeissa ja erityisesti hankkeissa, joihin kuuluu suoria lainoja yksityiselle sektorille;
64. kannustaa EIP:tä edistämään paikallista yhteistyötä, myös ennen hankkeiden täytäntöönpanoa ja niiden aikana, ja parantamaan yhteistyötä EU:n edustustojen kanssa;
65. katsoo, että EIP:n olisi edistettävä harjoittamaansa hankkeiden seuranta- ja parannettava raportointia saavutetuista todellisista tuloksista ja niiden arviointia sekä analyysia todellisista vaikutuksista talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön; kehottaa siksi lisäämään paikallista henkilöstöä kumppanimaissa;
66. panee merkille, että vuosina 2014–2018 hyväksyttiin ilmastorahoitusta yli ulkoisen lainanantovaltuuden 25 prosentin tavoiteosuuden;
67. pyytää EIP:tä hyödyntämään täysimääräisesti sopimuslausekkeita, joiden nojalla se voi keskeyttää maksut, jos hankkeissa ei noudateta ympäristöön, sosiaalisiin, ihmisoikeuksiin, verotukseen ja avoimuuteen liittyviä vaatimuksia;
68. toteaa, että noin 40 prosenttia ulkoisen lainanantovaltuuden toimista toteutetaan rahoituksenvälittäjien kautta, ja kehottaa EIP:tä antamaan kattavammin ja säännöllisesti tietoa rahoituksenvälittäjien toteuttamasta jällelainauksesta; pyytää EIP:tä jatkamaan

muiden kuin paikallisten rahoituksenvälittäjien kautta myönnettyjen lainojen tarkastuksia; korostaa suhteessa kansallisiin kehityspankkeihin ja -laitoksiin, että toisaalta on tärkeää tarkastella uudelleen kansallisten kehityspankkien ja -laitosten suhteita EIP:hen, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkiin ja kehityspankkeihin, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus niiden toimivaltuuksien välillä, ja toisaalta on tärkeää syventää niiden yhteistyötä komission, EIP:n ja kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan luoda enemmän synergiaa ERI-rahastojen ja EIP:n rahoitusvälineiden ja lainojen välille, vähentää hallinnollista raskautta, yksinkertaistaa menettelyjä, lisätä hallinnollisia valmiuksia, edistää alueellista kehitystä ja yhteenkuuluvuutta sekä parantaa ERI-rahastojen ja EIP:n rahoituksen näkyvyyttä;

69. panee merkille heinäkuussa 2017 julkaistun EIP:n arviointikertomuksen AKT-maissa (Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alue) välitetyistä lainoista¹; on huolissaan rahoituksenvälittäjien hallinnoimien varojen valvonnan ilmeisestä puutteesta ja vaikeuksista seurata lainojen tuottamaa hyötyä; korostaa erityisesti, että 30:tä prosenttia vuosina 2015–2018 välitetyistä lainoista ei ollut kohdennettu määrättyyn käyttötarkoitukseen²;
70. toteaa, että ihmisoikeusperiaatteet on sisällytetty pankin asianmukaista huolellisuutta (due diligence) koskeviin menettelyihin ja normeihin; kehottaa EIP:tä sen ympäristö- ja sosiaaliormeja koskevan politiikan tulevan tarkastelun yhteydessä vahvistamaan ihmisoikeusstrategiaansa ottaen myös huomioon ihmisoikeuksien puolustajiin ja väärinkäytösten paljastajiin kohdistuvien kostotoimien riskin ja noudattamaan vaatimusta asianmukaisesta tiedottamisesta paikallisyhteisöille ja näiden yhteisöjen kuulemisesta; katsoo, että tätä politiikkaa olisi noudatettava suorittamalla ihmisoikeuksiin kohdistuvien riskien arviointi, ja sen yhteydessä olisi erityisesti noudatettava menettelyä, jolla vältetään ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset; katsoo, että jos niitä ilmenee, olisi reagoitava asianmukaisella tavalla esimerkiksi takaamalla tosiasiallinen oikeus tiedonsaantiin ja vaadittava sellaisten alkuperäiskansojen todellista kuulemistä, joihin investointi vaikuttaa; katsoo, että strategiaan olisi sisällytettävä ihmisoikeusloukkauksien riskin järjestelmällinen arviointi ja myös ennakoarviointi sekä jatkuva seuranta paikalla; kehottaa EIP:tä sisällyttämään sopimuksiinsa lausekkeita, jotka mahdollistavat maksujen keskeyttämisen, jos ihmisoikeuksia tai ympäristö- ja sosiaaliormeja rikotaan vakavasti; kehottaa varmistamaan, että valitusmekanismit ovat myös syrjäisten ja marginalisoituneiden yhteisöjen käytettävissä helposti ja että ne ovat oikea-aikaisia ja tehokkaita;
71. pitää myönteisenä, että EIP käyttää jo nyt ihmisoikeusalan asiantuntijoita, ja suosittelee, että se palkkaisi lisää tällaisia asiantuntijoita kumppanimaista, jotta se ymmärtäisi paremmin paikallisia olosuhteita ja voisi valvoa mahdollisia väärinkäytöksiä;
72. pitää myönteisenä, että EIP ja Japanin kansainvälisen yhteistyön virasto (JICA) allekirjoittivat 26. syyskuuta 2019 yhteisymmärryspöytäkirjan, joka mahdollistaa yhteisrahoituksen ja yhteisinvestointien jatkamisen kehitysmaissa; katsoo, että tämä

¹ EIP: ”Operations Evaluation - Evaluation of EIB Intermediated Lending through the Investment Facility in ACP”, heinäkuu 2017.

² Raportti ”Cachez ces fossiles que l’on ne saurait voir: 3 institutions financières publiques à l’épreuve de l’Accord de Paris”, Les Amis de la Terre France, Oxfam France ja Réseau Action Climat-France, heinäkuu 2019.

yhteistyö vahvistaa tärkeää strategista kumppanuutta EIP:n ja JICA:n välillä maailmanlaajuisia ongelmia käsittelevien hankkeiden tukemisessa kolmansissa maissa;

73. panee merkille EIP:n pääjohtajan Werner Hoyerin äskettäiset lausunnot EIP:n keskittymisestä kehitysyhteistyöhön; panee myös merkille, että EIP on ehdottanut kehitysyhteistyötä käsittelevää erityistä tytäryhtiötä, Euroopan kestävän kehityksen pankkia; kehottaa EIP:tä käymään vuoropuhelua parlamentin kanssa suunnitelmistaan perustaa tytäryhtiö kehitysyhteistyötoimintaansa varten varsinkin ottaen huomioon keskustelut, joita käytiin neuvoston kanssa kehitysrahoituksen eurooppalaista rahoitusrakennetta käsittelevän korkean tason viisaiden ryhmän raportin jälkeen;
74. kehottaa EIP:tä noudattamaan parhaita käytäntöjä ja laajentamaan vapaan, etukäteen annettavan ja tietoon perustuvan suostumuksen periaatetta kaikkiin asianomaisiin yhteisöihin, kun kyse on maahan ja luonnonvaroihin perustuvista investoinneista, sen sijaan, että se koskisi vain alkuperäiskansoja;

Hallinto, avoimuus ja vastuullisuus

75. muistuttaa, että kaikkiin EU:n elimiin on sovellettava samoja vastuuvollisuuden ja avoimuuden periaatteita¹; vaatii, että samalla kun tehostetaan EIP-ryhmän roolia ja lisätään sen investointikapasiteettia ja unionin talousarvion käyttöä sen toiminnan varmistamiseksi, on noudatettava avoimuutta, vastuuta ja vastuuvollisuutta koskien sen taloudellista toimintaa, sen käyttämää unionin budjettitakuuta, EIP:n toimien täydentävyyttä sekä mahdollisia tulevia suunnitelmia EIP:n tytäryhtiön kehittämiseksi; kehottaa soveltamaan avointa päätöksentekoa ja tekemään tiivistä yhteistyötä unionin elinten kanssa, jotta voidaan varmistaa asetettujen tavoitteiden yhdenmukaisuus ja uskottavuus; panee merkille, että EIP:n avoimuuspolitiikka perustuu julkistamisolettamaan, ja muistuttaa EIP:tä sille Århusin yleissopimuksen mukaan kuuluvista oikeudellisista velvoitteista, jotka koskevat tiedonsaantia, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeussuojan saatavuutta ympäristöasioissa unionissa;
76. tukee EIP:n tekemää sitoumusta, joka liittyy monimuotoisuutta ja osallistamista koskevaan kolmanteen strategiaan, joka kattaa vuodet 2018–2021 ja jolla nostetaan naisten määrä vanhempien virkamiesten tasolla 50 prosenttiin vuoteen 2021 mennessä; kehottaa EIP:tä varmistamaan, että se saavuttaa tavoitteensa saada Economic Dividends for Gender Equality -sertifiointi (EDGE-sertifiointi) seuraavien 12 kuukauden kuluessa;
77. on tyytyväinen siihen, että EIP:n hallituksen kokouksista laaditaan nyt julkinen tiivistelmä, kuten parlamentin viimeisimmissä mietinnöissä suositeltiin; korostaa, että EIP:n kaikkien hallintoelinten kokousten sisältö on julkistettava, ja pyytää lisäämään sen hallituksen kokouksia ja niiden tuloksia koskevaa avoimuutta;
78. pyytää EIP:tä julkistamaan unionin lainsäädännön mukaisesti tiedot suorista lainoista, jotka edellyttävät hallituksen hyväksyntää, myös julkaisemalla kustakin hankkeesta komission ja sen jäsenvaltion lausunnon, jossa hanke toteutetaan, sekä tulosmittauskaavakkeet pyynnöstä;
79. kehottaa EIP:tä tarkistamaan avoimuuspolitiikkaansa vuonna 2020 niin, että sen kaikista rahoitustoimista julkistetaan hyvissä ajoin entistä laajemmat tiedot, jotta voidaan

¹ Kuten Euroopan tilintarkastustuomioistuin muistutti vuonna 2018.

varmistaa sen avoimuuspolitiikan vastaavan sen sosiaali-, ilmasto- ja ympäristösitoumuksia; pitää tärkeänä, että EIP:n toimet vastaavat unionin politiikkatoimia;

80. kehottaa EIP:tä lisäämään edelleen avoimuutta sekä tietojen saatavuutta erityisesti hankinta- ja alihankintajärjestelmän, sisäisten tutkimusten tulosten ja sen toimien ja ohjelmien valinnan, seurannan ja arvioinnin suhteen;
81. kehottaa EIP:tä varmistamaan rahoituksenvälittäjiensä täydellisen nuhteettomuuden ja soveltamaan niiden lainoihin samoja avoimuusvaatimuksia kuin muuntyyppisiin lainoihin; pyytää, ettei EIP enää tekisi yhteistyötä sellaisten rahoituksenvälittäjien kanssa, joilla on huono maine avoimuuteen taikka petoksiin, korruptioon, järjestäytyneeseen rikollisuuteen rahanpesuun tai ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvistä syistä; korostaa, että tällaiset uudet vaatimukset eivät saisi haitata pk-yritysten rahoituksen saantia;
82. kehottaa tarkistamaan EIP:n huolellisuusvelvollisuuteen liittyvien vaatimusten sääntelykehystä etenkin niin, että tiukennetaan sen sopimusehtoja asiakkaisiin nähden esimerkiksi petosten ja korruption osalta;
83. kehottaa EIP:tä parantamaan sidosryhmien osallistumista ja julkisia kuulemisprosesseja, jotka liittyvät sen rahoittamiin hankkeisiin; pyytää EIP:tä valvomaan ja seuraamaan entistä paremmin sidosryhmien osallistumisen eri vaiheita ja varmistamaan sitovien vaatimusten avulla, että hankkeista vastaavilla tahoilla on vankat suojalausekkeet;
84. kehottaa EIP:tä tehostamaan asianmukaista huolellisuutta koskevia velvoitteitaan rahanpesun torjuntaa koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti ja tarjoamaan kattavan sääntelykehityksen, jotta pankki voi tehokkaasti estää osallistumisen laittomaan toimintaan ja varmistaa asianmukaiset seuraamukset EU:n lainsäädännön rikkomisesta;
85. odottaa EIP:n mukauttavan sisäisiä menettelytapojaan siten, että niissä otetaan huomioon uusi oikeudellinen kehys, jolla torjutaan paitsi veropetoksia, myös veronkiertoa ja verojen välttelemistä, ja pitää erityisen tärkeänä sen petostentutkimusosaston riippumattomuutta ja tehokkuutta; kannustaa EIP:tä lisäämään yhteistyötä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja kansallisten viranomaisten kanssa petosten ja rahanpesun torjumiseksi sekä huolehtimaan siitä, että Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) saa asianmukaiset tiedot, ja kehottaa ilmoittamaan kaikista mahdollisista petostapauksista toimivaltaisille viranomaisille; seuraa aktiivisesti EIP:n toimintaa; katsoo, että EPPOn pitäisi olla tulevaisuudessa valtuudet nostaa syyte EIP:n rahastoihin liittyvästä rikollisesta toiminnasta EU:n jäsenvaltioissa, jotka ovat EPPOn jäseniä; kehottaa osoittamaan riittävät taloudelliset resurssit tätä uutta tehtävää varten;
86. ilmaisee vakavan huolensa hiljattain ilmestyneestä artikkelista¹, joka koski erästä EIP:n sisäistä tarkastusta, jossa todettiin vakavia puutteita rahanpesun torjuntaa koskevien normien soveltamisessa EIP:ssä; pitää myönteisenä, että EIP puuttuu nyt näihin puutteisiin, ja kehottaa sitä saattamaan työnsä ensi tilassa päätökseen heinäkuuhun 2020 mennessä ja raporttoimaan parlamentille toteutetuista konkreettisista toimenpiteistä, erityisesti niistä, joilla pyritään vahvistamaan EIP:n asiakkaita koskevaa due diligence -velvollisuutta; kehottaa EIP:tä toimittamaan tämän sisäisen tarkastuksen kertomuksen

¹ <https://luxtimes.lu/european-union/40483-eib-under-scrutiny-for-failings-after-whistleblowing-complaints>

parlamentille ja julkaisemaan tarkastuksesta tarkoituksenmukaisen yhteenvedon sekä arvion siitä, miten kukin puute on konkreettisesti ratkaistu, ja asettamaan sen suuren yleisön saataville, jotta voidaan arvioida EIP:n edistymistä näissä kysymyksissä; ehdottaa siksi, että EIP-ryhmä päivittää väärinkäytösten paljastamista koskevat toimintaperiaatteensa siten, että ne vastaavat unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta 23. lokakuuta 2019 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2019/1937¹, jota jäsenvaltiot panevat parhailaan täytäntöön;

87. panee merkille, että EIP:llä on petostentorjuntapolitiikka, johon kuuluu riippumaton toimisto, joka tutkii sisältä tai ulkoa tulleita petosväitteitä; kehottaa EIP:tä harkitsemaan politiikkansa päivittämistä, jotta voidaan parantaa sen petostentorjuntakehystä ja varmistaa riittävät resurssit, erityisesti kun otetaan huomioon sen merkittävä rooli InvestEU:n ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kaltaisten EU:n politiikkojen täytäntöönpanossa; panee merkille, että EIP:n petostentorjuntapolitiikassa on jo määrätty seuraamuksista ja oikeussuojakeinoista, jotka mahdollistavat esimerkiksi maksujen keskeyttämisen, korvauksen hakemisen ja hankkeiden keskeyttämisen tai peruuttamisen; kehottaa EIP:tä keskeyttämään maksut, jos on kyse vakavista huonoa hallintoa ja/tai korruptiota koskevista väitteistä;
88. pitää myönteisenä EIP-ryhmän tarkistetun, heikosti säänneltyjä, läpinäkymättömiä ja yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan politiikan hyväksymistä²; kehottaa muita eurooppalaisia rahoituslaitoksia soveltamaan samoja vaatimuksia; odottaa EIP:n hyväksyvän yksityiskohtaiset toiminnalliset menettelyt ja asianmukaista huolellisuutta koskevat toimenpiteet yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan uuden toimintalinjan täytäntöön panemiseksi; toteaa, että EIP julkistaa verkkosivuillaan asiakkaitaan koskevat tiedot kunkin toiminnon yhteydessä ja tarkastaa asiakkaidensa tosiasiallisen omistajuuden, kun niiden saamalla EIP-lainoilla on EU:n takaus unionin lainsäädännön mukaisesti; kehottaa lisäksi yhdistämään EIP:n verkkosivuston jäsenvaltiotason rekistereihin, joista tosiasiallista omistajuutta koskevat tiedot voidaan saada; muistuttaa, että on äärimmäisen tärkeää vahvistaa tätä toimintapolitiikkaa, joka koskee läpinäkymättömiä ja yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita, kun otetaan huomioon uudet ja olemassa olevat veronkiertotavat, kuten verokohtelun eroavuuksien hyödyntäminen, teollis- ja tekijänoikeuksien etuuskohtelu tai alhaisen verotuksen tai nollaverotuksen oikeudenkäyttöalueiden käyttäminen voittojen siirtämiseen, varsinkin asettamalla suorien ja epäsuorien lainojen myöntämisen ehdoksi vero- ja kirjanpitolietojen maakohtainen julkaisu; kehottaa EIP:tä esittämään luettelon jäljellä olevista EIP:n transaktioista erityisesti silloin, kun on olemassa yhteys kansainvälisten veroparatiisien luetteloon; kehottaa EIP:tä hyödyntämään täysimääräisesti veronkierron vastaista välineistöään riskialttiisiin hankkeisiin osana verotuskysymyksissä edellytettävää asianmukaista huolellisuutta ja käyttämään tarvittaessa uudelleensijoittamista koskevia vaatimuksia; panee merkille rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EIP-ryhmän tarkistetun kehityksen ja kehottaa EIP:tä päivittämään politiikkaansa viidennen rahanpesunvastaisen direktiivin mukaisesti ja tekemään yhteistyötä asiaankuuluvien viranomaisten kanssa, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset seuraamukset lainsäädännön rikkomisesta ja rahoituksen välittäjiä koskevat tiukat normit;

¹ EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17.

² EIP, 'EIB Group Policy towards weakly regulated, non-transparent and non-cooperative jurisdictions and tax good governance', maaliskuu 2019.

89. panee merkille EIP:n valitusmekanismien ja -menettelyjen tarkistamisen sen varmistamiseksi, että mekanismi on täysin toimiva, jotta voidaan havaita ja korjata mahdolliset ihmisoikeusloukkaukset EIP:hen liittyvissä hankkeissa; kehottaa EIP:tä varmistamaan mekanismin riippumattomuuden ja tehokkuuden; kannustaa panemaan täytäntöön Euroopan oikeusasiamiehen antamat suositukset;
90. kehottaa EIP:tä parantamaan yhteistyötään Euroopan oikeusasiamiehen kanssa;
91. suhtautuu myönteisesti EIP-ryhmän sukupuolten tasa-arvoa koskevaan strategiaan ja sukupuolten tasa-arvoa koskevaan toimintasuunnitelmaan ja odottaa toimintasuunnitelman täytäntöönpanon toista vaihetta;
92. kehottaa EIP:tä kannustamaan naisten osallistumista ja edistämään aktiivisesti sukupuolten tasapuolista edustusta etenkin ylemmissä viroissa;
93. kehottaa komissiota, Euroopan tilintarkastustuomioistuinta ja EIP:tä edistämään tilintarkastustuomioistuimen asemaa osallistumisääntöjä koskevan kolmikantasopimuksen tulevassa uudistamisessa; kehottaa antamaan tilintarkastustuomioistuimelle valtuudet tarkastaa kaikki EIP:n toiminnot ja arvioida sen investointitoimien tehokkuutta sekä sen hankkeiden täydentävyyttä ja kehottaa julkistamaan nämä tarkastukset; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta myös laatimaan suosituksia, jotka koskevat EIP:n ulkoisen lainanannon tuloksia sekä niiden sovittamista unionin politiikkatoimiin;
94. pyytää, että tehdään EIP:n ja parlamentin välinen toimielinten sopimus, jolla parannetaan oikeutta tutustua EIP:n asiakirjoihin ja tietoihin;
95. kehottaa vahvistamaan viipymättä parlamentin valtuuksia osallistua EIP:n strategian ja toimintapolitiikan määrittelyyn, jotta voidaan varmistaa investointien demokraattinen valvonta, mukaan luettuna mahdollisuus toimittaa kirjallisesti vastattavia kysymyksiä EIP:lle samalla tavoin kuin EKP:n kohdalla jo tehdään; kehottaa EIP-ryhmää parantamaan vastuuvollisuuttaan näissä kysymyksissä ja ehdottaa neljännesvuosittaista vuoropuhelua parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien kanssa, jotta voidaan varmistaa parlamentin osallistuminen EIP:n investointistrategiaan ja asianmukainen valvonta; korostaa sen tärkeyttä, että parlamentti valvoo paremmin EIP:n hallintoneuvoston päätöksiä, ja huomauttaa, että parlamentilla voi olla tarkkailijan asema hallintoneuvoston kokouksissa paremman tiedonvaihdon varmistamiseksi; vaatii komissiota olemaan avoimempi parlamenttia kohtaan EIP:n hallintoneuvostossa ottamistaan kannoista; kehottaa EIP:tä ja parlamenttia laatimaan yhteisymmärryspöytäkirjan, jolla parannetaan EIP:n asiakirjojen sekä strategisiin linjanvetoihin ja rahoituspolitiikkaan liittyvien tietojen saatavuutta tulevaisuudessa pankin vastuuvollisuuden vahvistamiseksi;
96. kehottaa EIP:n pääjohtajaa välittämään tämän päätöslauselman EIP:n hallintoneuvoston ja valtuuston jäsenille ja pyytää, että siitä keskustellaan EIP:n hallituksessa;

o

o o

97. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.